

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z wniosku dłużnika Ł. C. nieprowadzącego działalności gospodarczej przy uczestnictwie wierzycieli Skarbu Państwa - Naczelnika [...] Urzędu Skarbowego w B., Wojewody [...], R. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K., M. P., I. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W., I. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i E. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Zamkniętego z siedzibą w W. w przedmiocie umorzenia zobowiązań bez ustalania planu spłaty lub ustalenia planu spłaty wierzycieli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 września 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej dłużnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 12 lipca 2019 r., sygn. akt VIII Gz (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża Ł. C. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 lipca 2019 r. Sąd Okręgowy w B. w sprawie upadłościowej Ł. C. nieprowadzącego działalności gospodarczej w przedmiocie

umorzenia zobowiązań bez ustalania planu spłaty lub ustalenia planu spłaty wierzycieli na skutek zażalenia upadłego na postanowienie Sądu Rejonowego w B. z 15 maja 2019 r. oddalił zażalenie.

Od postanowienia Sądu II instancji skargę kasacyjną, na zasadzie art. 491¹⁷ ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r., poz. 1228 z późn. zm., dalej: Pr.up.), wywiódł Upadły, zaskarżając powyższe postanowienie w całości i zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez ich błędną wykładnię, a mianowicie naruszenie art. 491¹⁵ ust. 4 w zw. z art. 491¹⁵ ust. 1 Pr.up. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Upadły wskazał, iż skarga jest oczywiście uzasadniona z powodu kwalifikowanego naruszenia powyższych przepisów Pr.up.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę [...]. oraz Naczelnika [...] Urzędu Skarbowego w B. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej wniósł o nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a ewentualnie o jej oddalenie, a ponadto o zasądzenie od Upadłego kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W polskim porządku prawnym skarga kasacyjna została ukształtowana jako nadzwyczajny środek zaskarżenia orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych. Nie może być traktowana jako kolejny środek służący weryfikacji orzeczeń wydanych przez Sady w postępowaniu instancyjnym, przysługujący stronie do Sądu Najwyższego jako sądu trzeciej instancji. Dotyczy to także oceny występowania w sprawie przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Jakkolwiek termin „oczywista zasadność” stanowi zwrot niedookreślony, to jednak według jednolitej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego o jej występowaniu można mówić jedynie w pewnych szczególnych okolicznościach. Chodzi mianowicie każdorazowo o łatwo

dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. zamiast wielu postanowienie Sądu Najwyższego z 24 lutego 2012 r., sygn. akt V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., sygn. akt V CSK 622/15). Przytoczone przez skarżącego okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 20 października 2005 r., sygn. akt II CZ 89/2005, z 10 sierpnia 2006 r., sygn. akt V CSK 2004/06, i z 24 lutego 2006 r., sygn. akt IV CSK 8/06). To na skarżącym spoczywa obowiązek sformułowania w ramach uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odpowiednich argumentów wskazujących na istnienia powyższych okoliczności. W niniejszej sprawie Skarżący kwestionuje zaskarżone orzeczenie Sądu *ad quem* wskazując na swoją sytuację majątkową jako wpływającą na możliwości w zakresie spłaty wierzycieli. Tak lakonicznie sformułowane motywy uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, które podlegają odrębnej, samodzielnej ocenie od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, odnosząc się zasadniczo do subiektywnej oceny stanu faktycznego Upadłego nie spełniają wymagań wynikających z powyższych ustaleń odnoszących się do wymagań skargi.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przesądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz z art. 491¹⁷ ust. 1 Pr.up. z uwagi na sytuację majątkową Upadłego.

jw